

LBRIS

We know
books

MARCUS EMERSON

NOAH CHILD

SECRET AGENT

6TH GRADER

EXTRA LARGE SODA JERK

AGENT SECRET

ÎN CLASA A 6-A

CEL MAI PERICULOS
LUCRU DIN ȘCOALĂ

Ediție bilingvă

Ilustrații de David Lee

Traducere din limba engleză

de Andreea Roșeț

Booklet
fiction

2023

A tiny baby trying to choke me to death with his tiny baby hands – *that's* how I would describe the way a tuxedo felt.

Don't ask me how spies wear them all the time. Mine was tight in the arms and made the back of my knees itch. It was like an alien symbiote from outer space was slowly crawling across my body, trying to bond with me because it needed a host to survive. I feared that soon I would be more *tuxedo* than I was *human*.

Seriously, I felt like a giant man-penguin. If I were a superhero, I'd be called Penguinman. They (the penguins) would crown me their king and I would rule over them with

Ca și cum ar încerca un bebeluș să mă strângă de gât cu mâinile lui minuscule – așa mă simt când port smoching.

Nu mă întreba cum de spionii poartă mereu așa ceva. Al meu mă strângea la brațe și-mi dădea mâncărimi la îndoitura genunchilor. Era ca și cum un parazit extraterestru mi se târa pe corp, încercând să mă infesteze pentru că are nevoie de o gazdă pentru a supraviețui. Mă temeam că în curând o să fiu mai mult *smoching* decât *om*.

Vorbesc serios, mă simțeam ca un pinguin uman uriaș. Dacă aș fi fost supererou, m-ar fi chemat Omul-Pinguin. Aceștia (pinguinii) m-ar alege rege și i-aș conduce cu

a frozen fist! No wait, superheroes don't rule over anyone. Only bad guys do that, and I'm pretty sure there was *already* a villain like that...

Man, I should cool it on the comic books for awhile.

As if wearing a tux wasn't bad enough, I was also sitting in the middle of a bamboo forest, even though only moments ago I was in the hallways of Buchanan School.

I'll be the first to admit I often zone out when walking the halls between classes only to find myself in the wrong room when the bell rings, but it's never been so bad that I've ended up in a *bamboo forest*. I think I even heard a monkey howling in the distance – uh-huh, that was *definitely* a monkey.

o mână de fier! Nu, stai, eroii nu conduc pe nimeni. Doar personajele negative fac asta și sunt destul de sigur că *există* deja un răufăcător cu numele ăsta...

Frate, ar trebui s-o las mai moale cu benzile desenate.

După ce că purtam smoching, mă mai și pomenisem în mijlocul unei păduri de bambus, deși cu doar câteva clipe în urmă eram pe holurile școlii Buchanan.

Ce-i drept, de multe ori mi se întâmplă să fiu cu mintea aiurea când mă îndrept spre ora următoare și deseori mă trezesc în clasa greșită când sună clopoțelul, dar n-am fost niciodată chiar atât de năuc încât să nimeresc într-o *pădure de bambus*. Mi s-a părut chiar că aud o maimuță urlând în depărtare – mhm, aia *sigur* a fost o maimuță.

I mean, yes, up until a minute ago, I was wearing a blindfold, but the *clown* said I *had* to put it on if I ever wanted to see Maddie again!

Aaand I'm just *now* realizing how *bizarre* that all sounded.

"Where the *heck* am I?" I whispered as I stood from the creaky old chair.

A quiet little *clink* sound hit the ground. When I looked down, I saw that it was the broken pair of glasses I had placed in the front pocket of my tux.

I picked up the glasses and inspected them. One of the lenses was completely missing, while the other had a crack down the middle of it. Both hinges were bent out of shape, but still connected to the frame. Opening the glasses carefully, I pulled them over my face.

"Linus?" I said softly, stepping away from the rickety chair. "Linus, can you hear me?"

The sound of shuffling feet answered.

"*Linus?*" I asked again, speaking a little louder.

Just then, Maddie stumbled through the bamboo trees.

Mă rog, e adevărat că până acum un minut eram legat la ochi, dar *clovnul* a zis că *trebuie* să fiu legat la ochi dacă vreau s-o mai văd vreodată pe Maddie!

Șiiiiii abia *acum* îmi dau seama cât de *stupid* sună asta de fapt.

— Unde *naiba* sunt? am șoptit, ridicându-mă de pe scaunul vechi, care scârțâia.

Ceva a căzut pe jos cu un clinchet ușor. M-am uitat și am văzut că erau ochelarii spărți pe care-i puseseam în buzunarul din față al smochingului.

I-am ridicat și i-am studiat. Le lipsea o lentilă, iar cealaltă era crăpată la mijloc. Brațele erau îndoite, dar încă nu se desprinseseră de ramă. Le-am desfăcut cu atenție și mi-am pus ochelarii.

— Linus? am zis încetișor, îndepărtându-mă de scaunul șubred. Linus, mă auzi?

Drept răspuns, s-a auzit târșăit de pași.

— *Linus?* am zis iar, ceva mai tare.

Chiar atunci, Maddie și-a făcut apariția dintre bambuși.

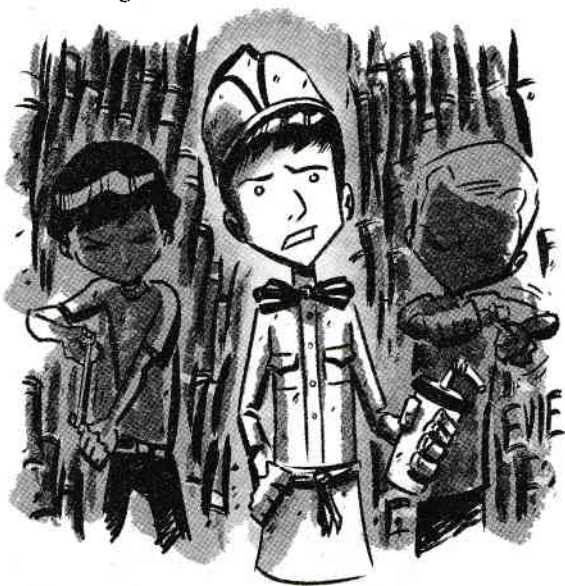

She looked disheveled and stressed out. Her hair was tied into a frizzy ponytail on top of her head, and her cheeks were covered in dirt. She stopped at the edge of the forest, struggling to keep herself upright.

Immediately, two goons stepped out from behind the trees. They both had rubber bands pulled tightly back on their thumbs, aiming right at me.

“Where’s the Horseshoe, Brody?” asked a thin and menacing voice from the trees.

I said nothing.

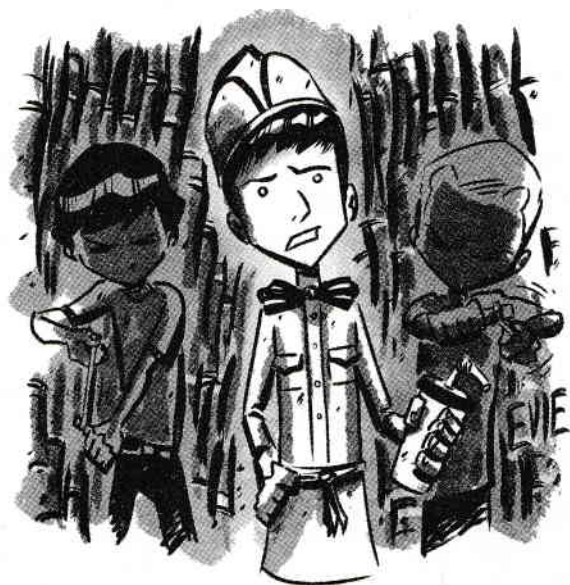
A third kid walked out from the forest. He was taller than the two minions aiming rubber bands at me. The boy was dressed in a white button-down shirt, and had a white hat on top of his big head. At his neck was a fat black bowtie that looked like something out of a 50’s movie. He stopped when he was standing next to Maddie. “Where’s the Horseshoe, Brody?”

Era răvășită și stresată. Bășki prinsese părul într-o coadă neîngrijită în vârful capului și avea obrajii plini de noroi. S-a oprit la marginea pădurii, abia ținându-se pe picioare.

Imediat după ea au ieșit și două gorile dintre copaci. Aveau elastice întinse pe degetele mari, țintind spre mine.

— Unde-i Potcoava, Brody? s-a auzit o voce subțire și amenințătoare dintre bambuși.

Nu am zis nimic.

Un al treilea puști și-a făcut apariția din pădure. Era mai înalt decât lacheii care ținteau elasticele spre mine. Băiatul purta o cămașă albă elegantă și o pălărie tot albă pe capul lui mare. La gât avea ditamai papionul negru, parcă scos dintr-un film din anii '50. S-a oprit când a ajuns în dreptul lui Maddie.

— Unde e Potcoava, Brody?

Feeling a little dizzy from the insane scenario, I shook my head.

“What’re you talkin’ about?”

The boy in white lost it and shouted like a maniac.

“*Don’t play games with me, Valentine! You think I look like someone who likes playing games? I know you know where it is, so you’d better give it up ’fore I do somethin’ crazy!*”

I gulped and took a seat on the antique chair again. I thought for a moment, feeling lost and confused.

“*You have it,*” I said. “*I already gave it to one of your men!*”

The boy in white raised his eyebrows and sighed, pulling a pair of scissors from his back pocket. With his other hand, he took Maddie’s frizzy ponytail and started rubbing it between his fingers. And then he spoke, softer than before, as if he didn’t hear what I had said. “I’m going to ask you one more time. The Horseshoe... *where* is it?”

Maddie’s gaze met mine, and we stared at each other for a moment.

Un pic amețit de babilonia asta, am clătinat din cap.

— Despre ce vorbești?

Băiatul în alb și-a pierdut cumpătul și a strigat ca un apucat:

— *Nu te juca cu mine, Valentine! Ai impresia că-mi arde de jocuri? Știu că știi unde e, așa că mai bine mi-o dai pân' nu fac ceva nebunesc!*

Am înghițit în sec și m-am așezat din nou pe vechitura aia de scaun. M-am gândit o clipă, simțindu-mă pierdut și confuz.

— E la *tine*, i-am răspuns. I-am dat-o deja unuia dintre oamenii tăi!

Băiatul în alb a ridicat din sprâncene și a oftat, scoțând o foarfecă din buzunarul de la spate. Cu mâna liberă, a apucat coada dezordonată a lui Maddie și a început s-o frece între degete. Apoi a vorbit pe un ton mai potolit decât înainte, de parcă nu ar fi auzit ce i-am spus.

— Te mai întreb o dată. Potcoava... *unde e?*

Eu și Maddie ne-am privit în ochi pentru un moment.

